Dinsdag 4 Januari 1944 — DAGBLAD — 61ste Jaargang, No. 4096

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zon ...)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
f 2.00 per maand [Aruba f 2.50] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers f 0.10.

Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Redactie Tel. 1858.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij, tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad. Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI. Bredestraat, Kralendijk.

7 Juli 1941 : Duitsers naar Moskou.
3 Januari 1944: Russen naar Berlijn.

Naar een eenheid in Joegoslavië?

Noordamerikanen te Saidor op Nieuw Guinea geland.

Argentinië gaat zijn eigen gang.

NEDERLANDS WEST-INDIË IN DE PAN - AMERIKAANSE UNIE?

Het volgende telegram wordt uit Washington gesonden:

De Nederlandse belangstelling in regionale samenwerking, niet alleen in Europa, doch ook in het Verre Oosten en op het Westelijk Halfrond, kwam naar voren bij een bespreking over de mogelijkheid dat Nederlands West-Indië zich bij de Pan-Amerikaanse Unie zal aansluiten. Nederlandse kringen gaven te kennen, dat het idee nog in de phase van besprekingen is en dat nog geen officiële stappen zijn genomen, doch de aandacht wordt erop gevestigd, dat Nederlandse nieuwsbladen in dit werelddeel [„De West" van Suriname — Red.] grote aandacht aan dit onderwerp hebben gewijd.

Een Nederlands weekblad in Buenos Aires [„Nederland" —Red.] legde er het eerst de nadruk op, dat Curaçao en Suriname vele belangen gemeen hebben met de overige Amerikaanse landen en daarom lid moeten worden van de Pan-Amerikaanse Unie. Ook werd voorgesteld [door „De West" — Red.] dat Suriname's onderwijs zodanig worde gewijzigd, dat meer aandacht zal worden besteed aan de geschiedenis en cultuur van Amerika.

RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

„Op 3 Januari kwamen onze troepen al vechtende vooruit en veroverden zij 70 plaatsen. Hiertoe behoorden Akulina, Gorodina, Severova, Grusjkova, Leonzova, Lapatsjevo, Mikohanovka, Sjakurina, Petsjurina, Yazinathkina, Kunisjye, Lamankina, Peredelniki, Bognadova, Krasnodankya, Smolno, Apanasinki en de spoorwegstations Gorosjoko en Skaratay.

De troepen van het 1e Oekraïnefront vervolgden op succesrijke wijze de ontwikkeling van hun offensief en namen in een bestorming de stad en spoorwegknooppunt **Novograd Volynski**. In de gevechten veroverden zij meer dan 170 andere plaatsen. Hiertoe behoorden de districtscentra **Olevsk**, Emiltsjeno, Paranovka en Dircink van het Zjitomir--gebied en Dubkiye, een districtscentrum van het Kiev-gebied alsook de grote plaatsen Gutens, Poblyubov, Vperedi, Paprinovka, Voulsk, Kanuni, Demyanka, Ragatsjev, Plimental, Luidvinovka, Visiokoye-Pech, Krutaya, Rudnya Goroditsje, Mikhailin, Skotin, Pekintse, Polze, Nakaznoye, Hemizintsji, Takserovka, Yudinitsy, Receygory, Sukhoi Yar, Stortsjitsa, Voin, Arovka, Hemesjevka, Ostroya Mogila, Parkhonovka Yezerna, Gordovka, Tarakosyagi, Maltsjanka, Solokovka, Yuzepovka en de spoorwegstations Garti Emiltsjeno Razkopono, Tasperovka en Grupkoya.

In andere sectoren van het front heersten verkenningsactiviteiten en vonden artillerie- en mortierenduels plaats. Op 2 Januari ontwrichtten of vernielden onze troepen aan alle fronten 31 Duitse tanks. 9 Vijandelijke vliegtuigen werden neergeschoten in luchtgevechten" (Moskou, (AP) 3.1).

OP POOLS GRONDGEBIED.

Henry Cassidy seint uit Moskou: De Russische legerstrijdkrachten onder Generaal Nikolai Vatutin, den bevrijder van Kiev, rollen heden over het vlakke land van het oude Polen na de vroegere grensstad Olevsk veroverd te hebben en de vóór-oorlogse Russisch-Poolse grens te zijn overgestoken.

De val van Olevsk en Novograd Volynski, 70 kilometer verder naar het Zuiden werd bekend gemaakt in het Russisch communiqué. Berichten van het front maakten bekend, dat de Russische voorhoede snel vooruitdrong van Olevsk langs de verkeersweg van Kiev naar Warszawa en de oude grens korte tijd later overstak.

De colonne, welke oprukt van Olevsk, een vroeger douane-station op 205 kilometer ten Noord-Westen van Kiev, wordt aan de linkerzijde gesteund door een andere colonne, welke Emitsjeno bezette, 45 kilometer ten Zuid-Oosten ervan. Het punt waar de Russen de grens overstaken, ligt op ongeveer 250 kilometer ten Oosten van de grens van waaruit de Duitsers de invasie van Rusland begonnen na de verdeling van Polen.

De Russen zijn nog 480 kilometer van Warszawa verwijderd. (De Russen leverden geen officieel commentaar op het oversteken van de oude grens, welke door Moskou niet meer wordt erkend als de internationale grenslijn).

De Zuidelijke vleugel van Vatutins leger stormt intussen voort van het veroverde Dzerzjinsk op 55 kilometer ten Zuid-Westen van Zjitomir, in een opmars welke de achterhoede van Maarschalk Fritz von Mannstein blijkbaar niet kan stuiten aangezien 8 Duitse tank- en 13 infanterie-divisies verslagen werden in de slag ten Westen van Kiev. Op geen enkel punt langs de 100 kilometer brede doorbraak naar het oude Polen was Von Mannstein in staat de gedemoraliseerde troepen te organiseren om stand te houden tegen het voortsnellende Russische offensief.

Andere speerpunten van Vatutins legers dringen vooruit naar de Roemeense grens, iets meer dan 130 kilometer verder naar het Zuid-Westen. De Kazatin-Zjasjkov en de Kazatin-Uman spoorlijnen werden doorgesneden. Deze dienen 500.000 Duitsers, die zich waarschijnlijk nog in Zuid-Rusland bevinden en thans bedreigd worden met een omsingeling in de Dnjeprbocht. Frontberichten zeiden, dat deze speerpunten zich bevinden 55 kilometer van de hoofdspoorlijn tussen Warszawa en Odessa waarover voorraden naar de Dnjepr-bocht gevoerd worden. Men trekt in de richting van Vinnitsa, 35 kilometer ten Zuid-Westen, en Zjmerinka, om zo de Duitsers die zich ten Oosten van hen bevinden, af te snijden (Moskou, (AP) 4.1).

MONTGOMERY IN LONDEN AANGEKOMEN.

Generaal Sir Bernard Law Montgomery is in Londen aangekomen uit Italië. Hij zal zijn nieuwe taak aanvaarden als Bevelhebber van de Britse grondstrijdkrachten bij de invasie van West-Europa onder Generaal Eisenhower, den Opperbevelhebber (Londen, (AP) 3.1).

MONTGOMERY: „HET EINDE IS IN ZICHT".

In een afscheidsboodschap tot de troepen van het 8e leger vóór zijn vertrek naar Engeland zeide Generaal Montgomery, dat „het einde van de oorlog definitief in zicht is". „Wij moeten echter een volledig vertrouwen hebben in onze leiders — den leider van de natie — en voortgaan met onze taak" aldus verklaarde Montgomery. (Met het Britse 8e leger, (AP) 3.1).

BULGAARSE REGERING AFGETREDEN?

De telefoon- en telegraafverbindingen van Turkije met Bulgarije werden Maandag plotseling verbroken. Er is geen betrouwbare uitleg van deze maatregel, doch er doen geruchten de ronde volgens welke de regering van Bojiloff gevallen is en het regentschap moeite heeft een nieuwe regering te vormen (Istanbul, (AP) 3.1).

HONGARIJE'S STAFHOOFD OVER DE OORLOG.

Het OWI ving een uitzending van de radio van Boedapest op, volgens welke het Hongaarse Stafhoofd, Generaal Franz Szombathelyi, zou hebben verklaard, dat Hongarije onmogelijk uit de oorlog kan treden.

Hij zeide, dat Hongarije de oorlog niet begonnen is en er ook geen einde aan kan maken. De Generaal wees op het voorbeeld van Italië waar het volk „vrede verlangde tegen elke prijs maar deze nog niet heeft". Hij deed een beroep op de Hongaren om „te vechten tegen alle vijanden indien de verdere ontwikkelingen van de oorlog dat eisen". Hieraan voegde hij toe: „De oorlog nadert zijn einde doch deze zal slechts komen na kostbare strijd, welke het krijgstumult nog dichter naar onze grenzen zal brengen en deze misschien zelfs overschrijden. Wij moeten bereid zijn op aanvallen uit de lucht en op het land".

De Hongaarse radio haalde ook een verklaring aan van het blad „Uj Magyarsag" waarin wordt gezegd, dat 1944 wel eens militaire verrassingen zou kunnen meebrengen. Het blad waarschuwde: „De Geallieerden bezitten numeriek superieure strijdkrachten en zijn in staat te beginnen met de invasie van Europa".

MEER DAN DUIZEND TON.

Officieel werd door het Britse Ministerie van Luchtvaart bekend gemaakt, dat in de nacht van Zondag op Maandag meer dan duizend ton bommen op Berlijn geworpen werd. De aanval op Berlijn begon om 3 uur in de ochtend toen de maan al onder was. Duitse nachtjagers boden verwoed weerstand en er vonden vele luchtgevechten plaats boven de Duitse hoofdstad (Londen, (AP) 3.1).

DE TIENDE AANVAL VAN DE REEKS.

Edwin Shanke seint uit Stockholm: Reizigers deelden mede, dat drievierden van Hitlers reusachtige grauwstenen kanselarij, welke gebouwd werd als symbool van de nazie-macht, verwoest is als gevolg van de luchtaanval van Maandagochtend op Berlijn.

De kanselarij beslaat een geheel blok van de Wilhelmpatz tot Hermann Goering Strasse langs de Voss Strasse. Zij ligt in het hart van het regeringscentrum dat wederom een verschrikkelijke bestoking moest doorstaan.

De reizigers zeiden: „Het moest een reuzenbom zijn die op de kanselarij neerstortte. De gebouwen aan de overzijde van de straat hadden ook te lijden. Wij hoorden dat honderden personen gevangen werden in de ontzaggelijke schuilkelder welke onder de kanselarij gebouwd is."

De schuilkelder werd op zijn minst drie verdiepingen onder de grond gebouwd en heeft alle moderne gemakken. Aan het begin van de oorlog stond Hitler wel eens de kelder aan kinderen en moeders in blijde verwachting af, om zo indruk op de Berlijners te maken. 's Avonds kon men steeds autobussen mensen zien ontladen aan de ingang in de Voss Strasse om er de nacht door te brengen.

Het is niet bekend of Hitler aanwezig was in de kanselarij van waaruit hij Duitsland regeert als hij zich te Berlijn bevindt.

Een reiziger die verbleef in het Esplanad Hotel aan de Bellevuestrasse zeide, dat er stenen neervielen van de kanselarij en van de Postdamer Platz. „Alle ramen van het Esplanad werden stukgeslagen en de Postdamer Platz leek geheel verwoest. De aanval van vandaag was de hevigste die wij hebben meegemaakt."

Een Zweedse zakenman merkte op, dat de vernietigende aanvallen de alarmsysteem zodanig ontwricht hebben, dat de sirenes nauwelijks gehoord kunnen worden in sommige wijken zodat de mensen liefst de gehele nacht in schuilkelders doorbrengen (Stockholm, (AP) 3.1).

DAGBOEK VAN EEN NAZIE.

Het Geallieerde Hoofdkwartier in Algiers gaf officieel voor publicatie een dagboek vrij van een vroegeren Duitsen stormtroeper en leider van de Hitler-jeugdbeweging, die in Italië gevangen werd. Hieruit blijkt een volkomen verandering in minder dan een jaar vechten. Op de eerste dag toont het dagboek opwinding over het feit, dat hij echt soldaat is. In September kwam de vroegere stormtroeper in Italië en tegen eind November was de toon van het dagboek volkomen omgeslagen. Op 22 December, de dag vóór de gevangenneming, stond in het dagboek het volgende te lezen: „Gisterenavond tijdens de terugtocht brak ik uiteindelijk en onverbiddelijk met mijn oude leven. Weg was alles dat eerst voor mij van waarde scheen. In mijn ziel is één ding overgebleven: haat voor de bestialiteit van het Duitse leger. Want op slot van rekening is men toch mens. Waar hebben wij voor te vechten? Iedereen vloekt op de nazie-regering doch weinigen hebben de moed zich ertegen te verzetten. Waarom? Omdat de wreedheid en macht van de verdrukking nog groot is. Indien slechts de gelegenheid geboden wierd. Ik zou de duizenden helpen versterken, die verlangen naar de dag van de uiteindelijke instorting. Waarom werd ik als Duitser geboren? Ik voel mij steeds als een slaaf..." (Algiers, (AP) 3.1).

Het nieuws van vandaag.

Zijn de Russen nu in Polen? Dit vraagt men zich vandaag in Moskou en in Londen af. Want gisterenavond zijn de Russische troepen onder het bevel van Generaal Nikolai Vatutin de Poolse grens van vóór 1939 overgestoken ten Westen van de stad Olevsk.

In Moskou achtte Stalin het niet de moeite waard hiervoor een speciale dagorder uit te geven, aangezien hij blijkbaar van mening is, dat de Russen zich nog op Sovjet-gebied bevinden. Wel gaf hij een dagorder uit voor de verovering van de stad Novograd Volynski, waar de Duitsers op 7 Juli 1941 aanvielen in hun opmars naar Kiev en Moskou. Nu zijn de rollen geheel omgekeerd en trekken de Russen door Novograd Volynski naar Warszawa en Berlijn.

De Russische politiek is nog steeds duister. Polen en Rusland zijn traditionele vijanden maar toen de Duitsers twee en een half jaar geleden Wit-Rusland en de Oekraïne binnentrokken, aarzelde Moskou niet om een vriendschapsverdrag met Polen te sluiten. Op 29 Juli 1941 werd te Londen dit verdrag getekend, waarbij Rusland „al zijn verdragen met de Duitse regering betreffende de overdracht van gebieden van Polen aan Rusland ongeldig verklaarde". Dit verdrag is weliswaar nooit geratificeerd maar was niettemin een overeenkomst. Generaal Wladyslaw Sikorski, wiens regering het vorig jaar de betrekkingen met Rusland verbrak, is nu dood. Maar de Poolse President Stanislaw Mikolajczyk houdt evenals Sikorski vol, dat Polen zijn vroegere grenzen moet terugkrijgen. Uit Londen wordt nu gemeld, dat Mikolajczyk en Premier Tadeusz Romer spoedig naar Washington zullen vertrekken voor besprekingen over de Pools-Russische quaesties.

Dit voor wat betreft de onderlinge politieke strijd der Geallieerden. Aan het gevechtsfront tegen de as werd natuurlijk vooral door de Russen vordering gemaakt maar hierna verdient vooral vermelding de strijd der Joegoslavische Partijgenoten.

In de stad Banjaluka woeden de straatgevechten voort. Geallieerde bommenwerpers steunden de patriotten met aanvallen op de havens Spilt en Sibenik. Hel belooft nog warmer voor de nazies in Joegoslavië te zullen worden nu de Joegoslavische Regering te Caïro bekend maakte, dat de officieren van het Koninklijke leger aansluiting zoeken met Tito. Betekent dit dat er eenheid komt in het Joegoslavische kamp?

Noordamerikaanse troepen in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan zijn geland te Saidor op Nieuw Guinea, waar de haven en het vliegveld bereids in hun handen zijn. De Japs ten Zuiden en Oosten van Saidor zijn nu geheel afgesneden.

Nieuwjaarsrede van Gouverneur Kasteel.

„Het ware onnatuurlijk indien het ontzettende wereldrama, waarin millioenen hun strijdende, lijdende en stervende rol vervullen hier ongemerkt voorbij zou gaan."

Geachte Luisteraars,

1943 ligt achter ons: jaar van leed voor velen en zorgeloos voor niet een, die dacht.

1944 heeft zijn intrede gedaan, jaar, dat wellicht de eindbeslissing van den oorlog in Europa zal brengen.

Het „mene, mene tekel" dreunde Duitschland tegen in de wateren van de IJszee, waar de „Scharnhorst" onderging en op alle oceanen, waar zijn scheepvaart is gestremd; op de slagvelden van Rusland, waar de lijken bleeken van Leningrad tot Odessa; op de glooiingen van de Apenijnen, waar Britten en Amerikanen oprukken naar de Eeuwige Stad en verder...... Het „geteld en gewogen" ervaren de Duitschers in alle landen, die zij wel bezetten, maar niet veroverd hebben en zij lezen het in de vlammen van hun gebombardeerde steden.

Het is mogelijk, gelijk ik op 31 Augustus zeide, dat de Duitschers zullen pogen de Russische en Italiaansche fronten te stabiliseeren en zich met de vrijgemaakte divisies te wapenen tegen een inval uit Noord, West en Zuid.

Maar, „wie het zwaard grijpt, zal door het zwaard omkomen", en wie den totalen oorlog begint, beëindigt hem niet „als hij staat tegenover een wereld, die vastbesloten is den oorlog ook totaal te voeren, niet op één, maar op twee of drie fronten. Dat dit het

ZIJNE EXCELLENTIE
DR. P. A. KASTEEL,
Gouverneur van Curaçao.

plan der Verbonden Volken is, lijdt geen twijfel. En dat de uitvoering van dit plan den Duitschen droom naar wereldheerschappij vermoedelijk in een ongekend fellen burgeroorlog zal beëindigen, is bijna een aan zekerheid grenzende feit. Zooals ook vaststaat, dat daarna zal afgerekend worden met Japan, tegen hetwelk nu reeds een ontzagwekkende macht is samengetrokken, maar dat de nederlaag pas met onfeilbare zekerheid zien zal, zoodra de oorlog in Europa is beëindigd.

Zorg ligt achter ons; zorg ligt ook vóór ons. Zij is ook merkbaar in Curaçao. Al ligt Curaçao niet in de direct bedreigde frontlijn, in den oorlog bevinden wij ons en deze bevinding tempert de oude zorgelooze vreugde van de „tempoe di pascoe" en den overgang naar het „anja nobo". Het is goed zoo.

Het ware onnatuurlijk, indien het ontzettende wereldrama, waarin millioenen hun strijdende, lijdende en stervende rol vervullen hier ongemerkt voorbij zou gaan.

Moeilijkheden bracht de oorlog. Hij eischte bijzondere inspanning om niet slechts noodige materialen, maar zelfs het dagelijksche brood naar de Bovenen Benedenwindsche eilanden te krijgen.

Niemand onzer heeft gebrek moeten lijden tengevolge van den oorlog, dank met name den moed van onze varende zeelieden.

Ook voor ons Staatsdeel zijn daarbij levens geofferd. Onze gedachten gaan uit naar verwanten, die onder ons leven. Erkentelijkheid voor den zeeman spreekt in de zeemanshuizen en door de belangstelling der burgerij ten opzichte van de zeelieden.

De Overheid tracht hun stoffelijke nooden en gerechtvaardigde verlangens met positieve daden te bevorderen; het instituut der Scheepvaartinspectie alhier is er één voorbeeld van.

Niet slechts op dit gebied werd gearbeid aan sociale voorzorg; waar het mogelijk was, heeft de Overheid ook bij arbeidsregelingen, zoowel in het particuliere bedrijf — ik denk bijvoorbeeld aan de bakkers — als bij haar eigen dienaren, verbeterend ingegrepen.

Haven en oliebedrijven hebben Curaçao tot een der belangrijkste bolwerken voor de oorlogvoering in de Caraïbische Zee gemaakt. De uitbreiding van de Lago is om meer dan één reden begroet en zoo verheugt ons de groei der C.P.I.M. Moge 1944 de samenwerking tusschen deze bedrijven en de Curaçaosche gemeenschap verruimen en versterken.

Voor zoover dit mogelijk was, werd voorzien in de moeilijkheden, die voortspruiten uit de instandhouding van de eigen weermacht. Eenerzijds door zorgvuldig onderzoek van de aanvragen voor vrijstelling; anderzijds door zorg voor dienstplichtigen en achtergeblevenen. Voor beide gevallen staan de adviezen van kleine, snelwerkende commissies ten dienste.

De dienstplicht blijft een last en een offer voor velen. Maar het is een dier offers, welke gebracht moeten worden en voor de veiligheid nu, en voor de staatkundige ontwikkeling van dit Staatsdeel later.

Plannen worden uitgewerkt tot voorziening in de zorg voor de lichamelijke gezondheid: de zorg voor de geestelijke ontwikkeling: de zorg voor technische geoefendheid, welke aan een economisch-sociale ontplooiing moet voorafgaan.

Voor de hygiënische verzorging is woningverbetering een eerste eisch: dat is het voor dit doel de eerste Curaçaosche leening bijna twintigmaal werd overteekend, mag ons allen met vreugde vervullen. Het succes zal een prikkel zijn met zoo snel mogelijke schreden voorwaarts te gaan.

De stichting van het Wit-Gele Kruis, de belangstelling voor de zuigelingen, de opening van het Stadion en de onlangs aan deze gemeenschap aangeboden zwemgelegenheid liggen in dezelfde lijn: het zijn instellingen, die pas na jaren hun rijpe vruchten zullen afwerpen.

De belangstelling voor het onderwijs bij de verschillende bevolkingsgroepen stemt tot vreugde. Dat het Opperbestuur medewerkt om aan de hier behaalde diploma's een wijdere strekking te geven dan de grenzen van dit Staatsdeel, bekroont dit pogen, dat wij zoo mogelijk zullen voortzetten met de organisatie van zeevaart en landbouwonderwijs.

Het Beatrix-dok, dat thans de oorlogsinspanning zoozeer bevordert en voor de toekomst een steunpunt zal blijken voor Curaçao's welvaart, zal menig landskind nieuwe gelegenheid geven het eerzaam handwerk, door goed ambachtsonderwijs geleerd, te beoefenen. Geen betere waarborg voor Curaçao's toekomst dan een vakbekwame en tegelijk goed georganiseerde arbeidersstand.

Ook de landbouwende bevolking zal

in 1944 niet vergeten worden: de instelling van het Departement van Landbouw, Veeteelt en Visscherij heeft wel degelijk de bedoeling, deze takken van bedrijf alle aandacht te geven. De hoop is daar, dat de zoo juist ingestelde agrarische commissie verbeteringen voor den grondbewerker zal brengen.

Bracht 1943 aan onze Benedenwindsche Eilanden de opening van de Koninklijke Luchtvaart Maatschappij-lijn Curaçao — Miami een rechtstreeksche verbinding met de Vereenigde Staten, 1944 zal de verbindingen met dit groote land nog verbeteren nu met de Pan American Airways Incorporated overeenstemming is bereikt omtrent de concessie-voorwaarden waarvan de beschikking gisteren is geteekend en waarmee deze nieuwe verbinding voor Curaçao vaststaat. Wij roepen haar gaarne reeds nu het welkom toe.

Voor de Bovenwindsche Eilanden is bevrijding uit hun isolement verkregen door het gereedkomen van het vliegveld op St. Maarten. Daardoor worden rechtstreeks Curaçao, Aruba, Bonaire indirect ook het vaste land, mogelijk ook de Britsche West-Indische [illegible]len, waarmee hieromtrent contact gaande is, bereikbaar.

De verbinding zal, gelijk ik bij de eerste vlucht reeds zeide, vooruitzichten openen, welke niet alleen het gerief dienen. Ik voeg er nu bij, dat zij ook voor het geheele Rijk politieke waarde hebben kan in de toekomst. Een motorboot-verbinding tusschen de drie Bovenwindsche eilanden onderling wordt beproefd en een betonnen opgang op Saba is in gebruik genomen.

De gereorganiseerde Curom zal er zeker het zijne toe bijdragen, dat de banden tusschen al de eilanden van ons Staatsdeel versterkt worden.

Voor Aruba en Curaçao ligt een schoon perspectief in de opening van de gelukkig uitnemend werkende telefonische verbinding met New York. Zoo spoedig mogelijk zal zij gevolgd worden door verbindingen tusschen de [illegible]den onderling en Suriname. Moge 1944 voor dezen dienst voorspoedig zijn.

Maken de materieele verbindingsmiddelen de eilanden van dit Nederlandsche Staatsdeel meer bekend, de vele doortrekkende geallieerde militairen en zeelieden zullen den naam van Curaçao Aruba en Bonaire — moge het zijn, verbonden aan goede herinneringen — over de wereld brengen.

De oorlog brengt nu eenmaal groote veranderingen in de levens. Menschen uit groote steden staan opeens op eenzame posten, anderen ver van hun land, zien zich plotseling in groote steden verplaatst.

Amerikaansche strijdkrachten bevinden zich nu op Curaçao, Aruba en Bonaire. Hoe verschillend voor velen de leefwijze ook moet zijn van die, waaraan zij gewoon waren, zij hebben zich meestal verbazingwekkend snel aangepast. Wij zijn zoo gewoon geraakt aan hun aanwezigheid, dat zij de onzen schijnen geworden.

Zij kwamen hier in moeilijke dagen, toen — althans voor menigeen — de oorlogskansen lang niet zoo zeker stonden voor de Vereenigde Landen als nu het geval is. In zeer korten tijd werden onze fortificaties versterkt, onze bewapening opgevoerd, onze verbindingen verbeterd en uitnemende maatregelen ter beveiliging van ons gebied genomen.

Onze Amerikaansche bondgenooten hebben daarbij met hun dollars, die hier ruim besteed werden, onze financieele positie verbeterd en ons tot voldoende aankopen in dollargebied in staat gesteld, terwijl daardoor mede veler levenspeil is verhoogd. Ik weet, dat de dollar — als alle goede dingen — ook zijn moeilijkheden heeft gebracht. De veranderingen in de Amerikaansche personeelsformatie — hetzij in de militaire sfeer, hetzij tengevolge van het feit, dat bepaalde arbeid verricht is, — kan in de toekomst dezen dollarstroom doen verminderen, maar het genotene was er en de restende dollarinkomens zijn voor onze financieele positie niet zonder beteekenis.

Het schijnt mij op dezen dag passend, onze erkentelijkheid uit te drukken voor den arbeid, welke de Amerikanen hier in het afgeloopen jaar hebben verricht, alsmede voor de hulp, welke in velerlei vorm van hen ondervonden werd.

„IK HOOR HET GELUID VAN NIEUWE VOGELS".

De erkentelijkheid wordt ontroering als wij bedenken, hoe in het afgeloopen jaar niet zoo weinig Amerikanen het offer van een jeugdig leven brachten, terwijl zij op zee of in de lucht onze levens rond en boven dit Staatsdeel beveiligden.

De oorlog noopt ons meestal over deze verliezen te zwijgen. Maar ik wil U op dezen dag toch zeggen, dat — als mij zulke berichten bereiken — ik nimmer verzuim, mede namens U, onzen vrienden betuiging van deelneming te doen toekomen en ik ben er zeker van namens U allen te spreken als ik vandaag in het bijzonder deze gevallen bondgenooten herdenk en onze beste wenschen richt tot den Schout bij Nacht Chandler en de officieren en de manschappen van de bij ons dienende Amerikanen, wier geest van samenwerking ik op hoogen prijs stel en die, op wat wijze dan ook, nu en later nimmer anders dan als de onzen zullen worden beschouwd, zoo lang en zoo vaak zij in dit staatsdeel of onder ons verkeeren.

Het Nederlandsche element op Curaçao werd versterkt door opneming van een groot aantal op Jamaica gestrande Nederlanders, die hier gastvrij ontvangen, voor het meerendeel er in geslaagd zijn een broodwinning te vinden.

Dat daarnaast op Duitsche onderdanen — onverschillig of de vijand hen al of niet in strijd met primaire rechtsbeginselen het burgerschap ontnam — scherp toezicht wordt gehouden, kan alleen hij betreuren, die vergeet, dat het Koninkrijk in oorlog is met een mogendheid, die nu tweemaal in een kwarteeuw een wereldoorlog ontketende en die daarbij — wat men ook bewere — het heele Duitsche volk in beide gevallen achter zich wist.

Een woord van afscheid past tegenover hen, die ons verlieten: de Mariniers, wien een eeuwenoude traditie den weg ter overwinning heeft gewezen: de Amerikaansche vastelandstroepen, die nu elders den strijd voeren en vervangen zijn door Portoricijnen, met wie zeker ook goede vriendschapsbanden zullen worden aangeknoopt; verder zoovelen, die langs moeilijke en vaak gevaarlijke wegen uit de onderdrukte landen ontsnapt, hier een tijdelijk pied à terre vonden, tot zij hun bestemming konden volgen en zoo het zijn moge tot weerziens aan hen, die hier een betrekking verlieten voor de gevaarlijke maar eervolle taak: mede te werken aan de bevrijding van Nederlandsch-Indië.

Heb ik hier gememoreerd de levenden, die ons verlaten hebben, met weemoed gedenk ik hen voor wie een weerzien alleen in betere wereld mogelijk is: hen, die hier goede vrienden hebben achtergelaten en in wie Curaçao warme vrienden heeft verloren. Hun nagedachtenis blijft bewaard in de harten dergenen, die hun deugden hebben gekend!

Laat ik eindigen met twee verheugende feiten te noemen, waarvan het eerste in het begin van 1943 het middelpunt onzer belangstelling was: de geboorte van Prinses Margriet, en het tweede de komende gebeurtenis, waarvan de Bovenwindsche Eilanden reeds met zooveel enthousiasme hun voorproef hebben genoten, de aanstaande — ik mag nu wel zeggen — vrij spoedige komst van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana. 1944 zal den lang gekoesterden wensch, een Oranjetelg in ons midden te hebben, in vervulling doen gaan en ik heb goede hoop, dat het grootste deel van ons Staatsdeel de Prinses zal zien, die wij nu reeds hartelijk welkom toeroepen, waaraan wij den wensch toevoegen, dat de Koninklijke Familie spoedig weer in vrijheid en blijheid hereenigd zal zijn.

En zoo treden wij dit nieuwe jaar in. Elk met onze verwachtingen, ons vertrouwen en — want er zijn oogenblikken, dat iedereen bidt, zij het op eigen wijze — met ons gebed.

Voor allen, die gescheiden zijn van hun vrouwen en kinderen, hun ouders of verwanten, voor allen, die in stilte bezorgd zijn over geliefden, die zich in de macht van meedoogenlooze vijanden bevinden, spreek ik de hoop uit op spoedige hereeniging.

Moge 1944 een gezegend jaar zijn voor Curaçao, een bevrijdend jaar voor Nederland. Moge het ons een schrede nader brengen tot de bevrijding van Indonesië en daarmee tot herrijzenis van ons geheele Rijk. Moge in den diepsten zin van het woord een gelukkig jaar zijn voor ieder van U!

Na het bombardement bespreken zij hun bevindingen.

Een Britse koerier op weg met orders, overziet het landschap.

Curaçao.

NIEUWSTE HEBBELIJKHEID VAN DE LANDSRADIO.

Radio en Telefoon staan overal in de wereld bekend als synoniemen voor snelheid. Op Curaçao is het precies andersom. Het begint al met het vragen van inlichtingen, omdat de betrokken personen altijd afwezig zijn. Toen de Heer Willemse enige tijd geleden naar New York was — hetgeen wij niet wisten — belden wij hem toevallig op en kregen te horen, dat hij 'op het ogenblik er niet was'. Na een kwartiertje was hij er nog niet. De volgende dag nog niet en ongelogen hebben wij, omdat ons inmiddels 's heren Willemse's afwezigheid bekend geworden was, het spelletje herhaald, door elke morgen op te bellen. Eerst na...... 28 dagen zei men, dat de Heer Willemse voor langere tijd afwezig was.

Het ernstige auto-ongeluk op Westpunt heeft nog eens de aandacht op het gebrek aan een goede telefoonverbinding **gevestigd.**

In het 3e district zijn **ongeveer 6 à 7** telefoons, voor zover wij weten. Deze hebben onderling wel betrekkelijk goede verbinding, maar het is veelal onmogelijk om contact met de stad te krijgen. Het is bekend, hoe Districtsmeester Van Eps ijvert voor verbetering hierin, maar hoe de medewerking van de Landsradio maar matig is. Zeven toestellen voor het 3e district is natuurlijk veel te weinig om nog niet te reppen van de voorhistorische toestanden met de telefoon op Aruba en Bonaire. Het schijnt zelfs, dat het geld, dat indertijd voor een kabel beschikbaar was voor andere doeleinden is gebruikt; als er een groter belang mede gebaat is, is dit verantwoord, maar wij kunnen ons moeilijk voorstellen, dat dit belang groter zou zijn dan de belangen der Curaçaose bevolking van het 3e district.

Waarom geen radio-telefoon aangelegd tussen het 3e district en de stad? Waarom niet, gelijk Mr. **van der Laan** indertijd met zoveel zwier in de Staten verdedigde meegegaan met **alle** beschaafde landen en 5000 hele guldens beschikbaar gesteld voor een radio-telefoon op enkele politie-auto's? Men heeft het Zondag nog getroffen dat er een telefoon in de buurt was. Het had ook in de cunucu kunnen zijn, zodat het ontbieden van hulp helemaal onmogelijk was. Ons is een geval bekend van een moeder, die baren moest en medische hulp nodig had, waartoe men eerst naar den Districtsmeester moest gaan, die weliswaar terstond een automobiel beschikbaar stelde om naar de stad te gaan, maar die toch niet kon voorkomen, dat de reis op en neer te lang duurde, zodat het kind stierf. Met een telefoon had men rechtstreeks een arts kunnen ontbieden (in de hoop, dat deze zou komen, waarover ook nogal eens klachten binnenkomen helaas). Inderdaad hebben de Staten, die blijkbaar wel een kapitaal over hebben voor een gramafoon-installatie (post van 6000 gld., werkelijke kosten vermoedelijk $ 1400) deze simpele post afgestemd.

Bij het winnen van inlichtingen stieten wij op de nieuwste hebbelijkheid van de Landsradio, die immers heeft aangekondigd, dat particuliere gesprekken beperkt dienen te worden tot 3 minuten.

Inderdaad is hier iets voor te zeggen. Maar het erge is, dat een of andere klerk blijkbaar uitmaakt, wat een particulier en wat een zakelijk gesprek is. Midden in het gesprek met een van de hoogste autoriteiten begon plotseling een giltoon uit de telefoon te komen, een geluid, dat wij al eerder hadden waargenomen, maar dat wij voor een defect versleten. Nu werd ons duidelijk gemaakt, dat dit een signaal is om op te houden. Beleefdheid is maar alles. Wij geven toe: zuiver particuliere gesprekken dienen bekort te worden, maar dan moet men iemand laten controleren, die in staat is uit te maken, wat een particulier en wat een dienstgesprek is. In sommige gevallen zal dat heel moeilijk zijn.

PROF. DR. J. V.D. VELDT VERLAAT CURAÇAO.

Hedenmorgen ongeveer 8.30 uur verliet Professor Dr. J. v.d. Veldt O.F.M. het Staatsdeel Curaçao om via Kingston zich naar Miami te begeven. De Professor werd uitgeleide gedaan door den Heer en Mevrouw E. C. Martijn. De Heer Martijn was officieus ook namens Zijne Excellentie den Gouverneur aanwezig. Bovendien waren nog ten afscheid op het vliegveld verzameld Pater M. Hulsman O.P.; Pater A. van der Meer O.P.; Frater M. Radulphus; Frater M. Odulphinus; Frater M. Canutus; Frater M. Rigobert; Doctor E. von Saher en de Heer Ch. Debrot.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **Curaçaose Postzegel vereniging:** Zondag 9 Januari as. om 10 uur gewone ledenvergadering in het Logegebouw „De Vergenoeging".

HET AUTO-ONGELUK TE WESTPUNT.

Naar wij vernemen is de toestand van verschillende slachtoffers nog zeer critiek. Overleden is echter nog geen hunner.

Wel vernamen wij nog, dat ook de Districtsmeester, de Heer Van Eps, zich terstond toen het ongeluk hem vanwege de politie gemeld werd, naar de plaats van het ongeluk heeft begeven teneinde maatregelen te treffen en leiding te geven. Ook Broeder Grootens van Brakkeput, die juist met een grote auto daar in de buurt was, verleende terstond zijn hulp, zodat nog voor de Politie uit Willemstad er was, reeds verschillende eerste-hulp verbanden waren aangelegd.

REGENVAL.

Gedurende de maand December 1943 viel volgens de regenmeter van het St. Thomascollege de volgende regen:

3 December	0.5 mm.
7 December	3.2 mm.
8 December	0.8 mm.
9 December	1.5 mm.
12 December	1.5 mm.
14 December	2.7 mm.
24 December	9.5 mm.
25 December	4.8 mm.
27 December	5.4 mm.
28 December	0.3 mm.
Totale neerslag	30.2 mm.

Over het gehele jaar 1943 was de neerslag 452.7 mm.

De totale neerslag in het jaar 1942 bedroeg 919.5 mm. Hieronder volgt een overzicht van de laatste 10 jaren.

Jaar	Hoeveelheid in mm.
1933	1210.4
1934	302.9
1935	580.4
1936	490.5
1937	639.9
1938	1063.3
1939	332.1
1940	431.1
1941	287.8
1942	919.5
1943	452.7

DIRECTEUREN CURAÇAOSE BANK.

Dezer dagen werd Dr. C. Suthoff, plaatsvervangend Directeur van de Curaçaose Bank, benoemd tot directeur van die Bank in opvolging van den Heer H. E. Kiès. Verder werden nog tot directeuren benoemd de Heren W. F. C. Mensing en Norman M. Chumaceiro.

MEDEDELING VAN DE ADMINISTRATIE.

Met het oog op de steeds stijgender kosten van personeel, papier en ander materiaal is de Administratie van dit blad gedwongen de abonnementsprijs met ingang van 1 Januari 1944 te verhogen tot f 2.— per maand voor Curaçao en Bonaire en tot f 2.50 per maand voor Aruba.

Een abonnement voor Suriname kost f 3.50.

Spitfires staan gereed om op te stijgen op een veroverd Italiaans vliegveld, bedekt met wrakstukken van Duitse vliegtuigen.

Ons Koninkrijk.

SLECHTS EEN DOEL: DE OVERWINNING.

Gedurende een plechtigheid, waarbij vijftien officieren van de Nederlandse koopvaardij werden onderscheiden, verklaarde Hare Majesteit Koningin Wilhelmina, dat het gemeenschappelijk belang der geallieerde landen geen plaats laat voor meningsverschillen en dat allen hetzelfde doel voor ogen hebben, nl. de overwinning. De Koningin bracht hulde aan de Nederlandse zeelieden voor hun „prachtige en prijzenswaardige houding", die zij iedere dag weer betonen en wees op de eervolle taak, die onzer koopvaardij te beurt gevallen is; deze taak bestaat niet alleen in het aanvoeren van levensmiddelen, grondstoffen en wapens naar Engeland, maar ook in het in stand houden van de verbindingswegen met alle oorlogszones.

„Gij en vele anderen", zeide de Koningin, „hebt aan den lijve herhaaldelijk de gevaren ondervonden, die hieraan verbonden zijn en de wijze waarop gij gehandeld hebt uw eigen veiligheid ondergeschikt makend aan het behoud van uw schepen en hun kostbare lading, heeft Mij en allen, die kennis hebben gemaakt met uw stoutmoedige geest, ervan overtuigd, dat de Nederlandse zeelieden de glorie van onze vlag blijven hoog houden."

De Koningin besloot met de hoop uit te drukken, dat allen, die door Haar werden gedecoreerd eens hun schepen, met de Nederlandse vlag in top, veilig een Nederlandse haven zullen binnenzeilen.

NEDERLANDSE UITZENDING DOOR RADIO CARACAS.

Onder auspiciën van de Latijns-Amerikaanse afdeling van het Nederlandse Inlichtingen Bureau te New York zal in het vervolg iedere Donderdag een Nederlandse radio-uitzending worden gegeven door het zendstation van Caracas.

Deze uitzending vindt plaats des avonds om 21 uur Curaçaose tijd op 10.020 en 60.70 kiloperioden, dat staat gelijk aan een golflengte van 30 en 49 meter.

Het programma wordt gesproken in de Nederlandse taal en is foutief getiteld „De stem van Holland".

PLANNEN VAN DE HOLLAND-AMERIKA LIJN.

De Heer P. van den Toorn, directeur van de Holland-Amerika Lijn, heeft te New York verklaard, dat zo spoedig mogelijk na de oorlog een versnelde dienst zal ingericht worden tussen Noord-Amerika en Europa. Voornamelijk wordt het vervoer van vruchten beoogd van Californië naar Engeland en het Europese vasteland. 25 Jaar geleden heeft de Holland-Amerika Lijn op dit gebied pionierswerk verricht.

DREIGEMENT.

In een te Amsterdam gehouden redevoering zeide de N.S.B.-leider Van Geelkerken, dat weldra een beroep gedaan zal worden op de Nederlanders om de door de bombardementen verdreven Duitsers op te nemen. „Indien geen gevolg hieraan zal gegeven worden", aldus Van Geelkerken, „zullen wij de kwaadwilligen van de helft van hun bezit verlichten."

ZIJ WENSEN NIET MEDE TE WERKEN.

De Nederlandse arbeiders, die verplicht zijn in Duitsland te werken, schijnen op doeltreffende wijze de arbeid te saboteren, gezien enkele uitlatingen van het „Schwarze Korps", die door de Nieuwe Rotterdamsche Courant" aangehaald worden. Hierin wordt o.m. geklaagd over de omvangrijke wijze waarop de arbeiders vertraging van het werk improviseren en aldus Duitsland voor vele vraagstukken stellen.

„De arbeiders", klaagt het blad verder, „wensen niet mede te werken aan de verdediging van de Duitse cultuur; zij komen als gevangenen of onder dwang en dan slechts met de bedoeling zoveel mogelijk te eten en zo weinig mogelijk te doen."

VERMINKING VAN DEN HAAG.

In het jongste verslag van de Haagse afdeling van het Nederlandse Rode Kruis, wordt de vrees uitgedrukt, dat de Duitse afbraak van Haagse stadsdelen, de vroegere glorie van de residentiestad zal vernietigen. Reeds hebben duizenden Den Haag verlaten en duizenden zullen nog volgen. Inderdaad moet gevreesd worden, dat „het mooiste dorp van Europa" zijn reputatie zal verliezen. In hetzelfde verslag is sprake van de hulp, die door het Rode Kruis aan de uitgewekenen, waarvan velen ziek waren, werd geboden. Rode Kruis personeel heeft de treinen, die uitgewekenen vervoerden, vergezeld naar de ontvangst-centra en vele ouderen van dagen en zieken werden in nood-gasthuizen ondergebracht. Bijstand diende ook verleend te worden aan de patiënten van de „Bethlehem-Kliniek", toen dit gebouw door een bom getroffen werd. 1300 Patiënten dienden in een noodgebouw ondergebracht te worden. Het Maria-hospitaal van Katwijk en het Sint Bavo hospitaal, evenals het zwakzinnigengesticht van Noordwijk werden in de loop van het jaar ontruimd.

VOEDSELTOESTAND WANHOPIG.

De Heer Louwes, directeur van de Voedselvoorzieningsdienst in Nederland, heeft op een persconferentie, waarvan de „Nieuwe Rotterdamsche Courant" verslag geeft, verklaard, dat de toestand wanhopig is. „In normale omstandigheden", zeide hij, „zouden wij 10 millioen ton graan hebben ingevoerd sedert 1940; wij hebben het echter met 8.5 millioen ton minder moeten doen; waar wij vroeger zelf een productie hadden van 15 millioen ton, moesten wij het nu stellen met 5 tot 6 millioen ton. Er moesten dus drastische maatregelen genomen worden.

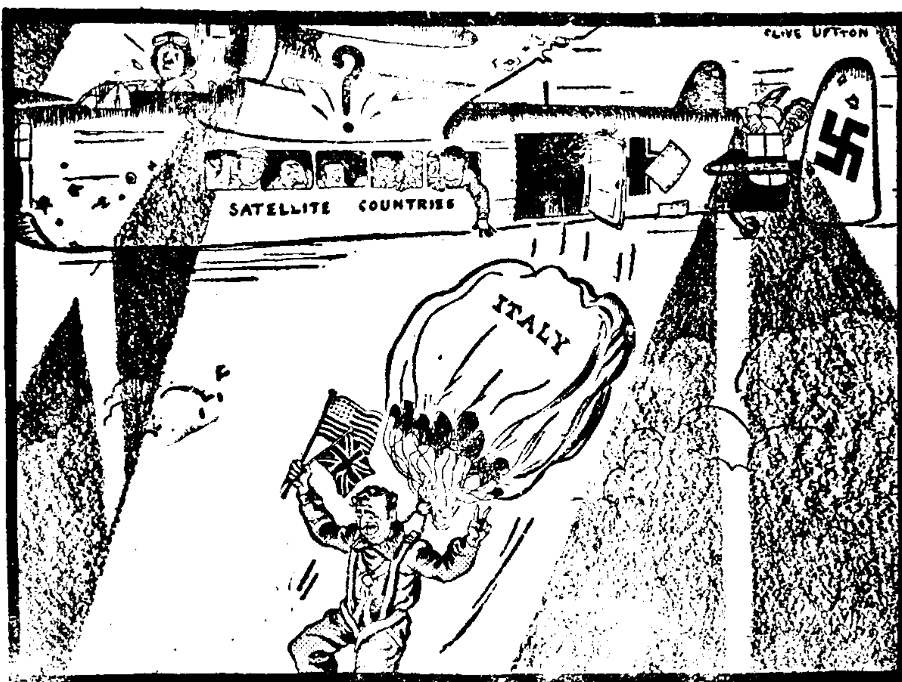
Indien wij de gehele Nederlandse voortbrengst ter beschikking zouden hebben, had dit maar een klein verschil te weeg gebracht, wat betreft brood en boter; op ander gebied zou het verschil echter zeer groot zijn geweest. In 1942 zouden wij 10% meer kaas hebben gehad, 25% meer vlees. Boter en vet worden niet meer uitgevoerd, maar boter- en melkproductie liepen sterk achteruit in de afgelopen winter, zodat wij van Duitsland vet moesten lenen, deze schuld moeten wij afdoen door het leveren van boter. Eieren worden niet uitgevoerd, maar 20% is voor het bezettingsleger; vroeger werd 50% uitgevoerd, maar men mag niet vergeten, dat het aantal kippen is geslonken tot op een tiende van het voor-oorlogse cijfer. De rantsoenering is tot een uiterste minimum gekomen; verder kunnen wij niet gaan."

EEN ONTSNAPPING.

In het December-nummer van „De Roerganger" schrijft Zijne Excellentie Minister J. Burger, dat 10 Nederlanders in een klein bootje de Nederlandse kust bereikten, nadat zij twee dagen en twee nachten op zee hadden gezwalkt.

Het toeval wilde dat zij landden op een gedeelte van de kust, dat door leden van de Prinses Irene Brigade bewaakt werd. Men kan zich de wederzijdse geestdrift voorstellen. Een heerlijke maaltijd werd onmiddellijk klaargemaakt! de Nederlandse soldaten werden door deze ontmoeting zeer in hun geestdrift aangewakkerd en de ontsnapten waren sterk onder de indruk van het feit, dat Nederlandse soldaten de Britse kust bewaakten.

De vluchtelingen hadden in hun bootje Westlandse vruchten meegebracht voor de Koningin. De nieuw aangekomenen konden in telefonisch contact treden met Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard, die het nieuws doorgaf aan Hare Majesteit de Koningin; enkele dagen later werden de vruchten aan de Koningin overhandigd, die ontroerd het geschenk aanvaardde en de druiven, die er bij waren, naar een zieke vrouw zond, die uit Nederland naar Engeland ontsnapt was.

„DE VRIJE KUNSTENAAR".

De Nederlandse sluikpers is met een nieuwe uitgave verrijkt. „De Vrije Kunstenaar" die reeds vroeger verschenen was in mimeografie is nu op acht bladzijden in typografie verschenen; wij ontlenen aan het hoofdartikel: De nederlaag van de As-mogendheden is nu zelfs voor de grootste twijfelaars een zekerheid geworden; deze nederlaag betekent de ondergang van Hitler en de redding van Nederland uit de greep van de nazi-bandieten. Ook betekent zij het breken der ketenen die kunst en cultuur bonden.

De schrijver waarschuwt de lezers tegen een te groot vertrouwen in een onmiddellijke welvaart en zegt, dat er nog een zware strijd te strijden valt om het volk op een hoger peil te brengen dan vroeger.

Na gewezen te hebben op de grote rol, die de kunstenaars te vervullen hebben in deze taak, besluit de schrijver: Wat komen moet en komen zal is een betere maatschappij, waarin de kunstenaars een grote taak hebben te vervullen. Wij moeten ons daarop voorbereiden en alle kunstenaars — uitgezonderd degenen, die door hun heulen met den vijand bewezen hebben tegenstanders te zijn van een vrije ontwikkeling van kunst en cultuur, dienen daartoe samen te werken. Weg met de nazies en lang leve een sterke en vrije kunst-organisatie.

In hetzelfde sluikblad wordt een artikel gewijd aan drie kunstenaars die deel uitmaakten van de 12 personen, die in Juli door de nazies werden terechtgesteld. Deze drie zijn: Willem Arondeus, waarvan het blad zegt dat zijn faam nog niet gevestigd was, maar dat door zijn moed en zijn tragische dood de belangstelling van de kunstenaarswereld zich gericht heeft op zijn figuur „De daad waarvoor hij ter dood gebracht werd (brandstichting in het Amsterdamse bureau voor statistieken) werd verricht om de pijn te stillen, veroorzaakt door het lijden van zijn land en zijn volk"......

Limperg, „een architect met veel talent, die een grote toekomst voor zich had liggen" en Johan Brouwer.

HET STUDENTENTAL.

Het aantal inschrijvingen van nieuwe studenten aan de Nederlandse Universiteiten is gedaald tot een tiende van de voor-oorlogse inschrijvingen. Totaal werden ingeschreven 378 studenten, tegen 3973 in 1940 en 3696 in 1941.

Te Utrecht werden 48 studenten ingeschreven, te Amsterdam 250, te Groningen 13 en te Rotterdam en Delft samen 67.

UITBREIDING SPOORWEGFABRIEKEN.

De „J. J. Beynes Spoorwegwagen Fabrieken" hebben, volgens de Nederlandse Radio hun kapitaal met 1 millioen verhoogd. Deze verhoging werd noodzakelijk geacht om „het kapitaal van de onderneming op het peil te brengen van de sterk uitgebreide bedrijvigheid".

Te Londen commenteert men, dat de aanvallen op het Duitse spoorweg materiaal door de geallieerden, zowel in Duitsland zelf als in de bezette landen, de Duitsers gedwongen hebben, druk te oefenen op de constructie van rollend spoorwegmateriaal.

De radio lichtte toe, dat de uitbreiding van kapitaal aangewend zal worden tot het bouwen van nieuwe fabrieken, daar de huidige fabrieken niet meer aan de gestelde eisen voldoen. De bouw dezer fabrieken zal begonnen worden, zodra de omstandigheden het toelaten.

EEN LEERSTOEL VOOR ETHNOLOGIE.

De nazies zijn van plan een leerstoel voor ethnologie in te stellen te Amsterdam, aan de Vrije Universiteit. Nederlandse deskundigen te Londen verklaren, dat het alleen er om gaat de Duitse rassentheorie te propageren.

NIET NAAR AMERSFOORT.

Het is verboden zonder toelating van den ambtenaar belast met het toezicht op verhuizingen, in Amersfoort te gaan wonen. Voor toelatingen moet men zich schriftelijk tot den burgemeester wenden.

EEN STUKJE VAN HITLERS BERLIJN.

WERELDNIEUWS

NOORDAMERIKANEN LANDEN TE SAIDOR OP NIEUW GUINEA.

Het Geallieerde Hoofdkwartier op Nieuw Guinea maakte bekend, dat Noordamerikaanse troepen van het 6e leger zijn geland te Saidor op Nieuw Guinea en de haven en het vliegveld aldaar hebben veroverd. De Japanse strijdkrachten, die in het oerwoud vechten tegen de oprukkende Australiërs, zijn hiermede afgesneden. De landing, welke de derde aanval van MacArthurs strijdkrachten is binnen 18 dagen is een bewijs van de toenemende stootkracht der Geallieerde wapenen tegen de Japanners en van MacArthurs vermogen om den vijand bij verrassing te nemen. De eerste rapporten van het toneel van de landing aan de Noordkust van Nieuw Guinea gaven te kennen, dat de Japanners geen weerstand boden aan de landing en slechts een gering verzet nadat het vliegveld in Geallieerde handen viel. Het nieuwe Noordamerikaanse strandhoofd ligt op 90 kilometer ten Zuid-Oosten van de grote Japanse voorraadbasis Madang. Saidor ligt op meer dan 160 kilometer van Finschhafen, de meest nabijliggende Geallieerde kustbasis op het Huon-schiereiland. Tussen Saidor en Finschhafen aan de kust bevindt zich een gehavende strijdmacht van Japanners, die gestadig naar het Noorden wordt gedrongen door de Australische krijgers. MacArthurs communiqué zeide, dat deze vijandelijke troepen thans „gevangen zijn zonder enige bron van bevoorrading en dat zij hun ontbinding en uitroeiing tegemoet zien" (Geallieerd Hoofdkwartier op Nieuw Guinea, (AP) 3.1).

COMMUNIQUÉ VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

„Atlantische Oceaan: Een Noordamerikaanse torpedojager werd op 24 December 1943 in de Noordatlantische Oceaan getorpedeerd en tot zinken gebracht. De naaste bloedverwanten der slachtoffers aan boord van de torpedojager zullen zo spoedig mogelijk per telegram in kennis worden gesteld, zodra de verlieslijst ontvangen is.

Noordelijk deel van de Stille Oceaan: Op 31 December 1943 bombardeerde een groep bommenwerpers van het leger Paramusjiro. Er werden geen resultaten gezien. Al onze vliegtuigen keerden veilig terug" (Washington, (AP) 3.1).

JOEGOSLAVISCH COMMUNIQUÉ.

„Bittere straatgevechten woeden nog in de stad Banjaluka. De vijand biedt taai weerstand en poogt onze succesrijke troepen tegen te houden met tanks en kanonnen.

Onze kanonnen bestreden met succes de vijandelijke tanks en laatste vijandelijke weerstandsnesten worden systematisch uitgeroeid. De stadsgevangenis, het zogenaamde „Zwarte Huis", werd door onze eenheden veroverd. In dit gevecht werden meer dan honderd vijandelijke soldaten gedood. Meer dan 120 anderen werden gedood toen het stadhuis veroverd werd. Thans wordt gevochten in de Noordwestelijke wijken van de stad rond het Palace Hotel, een lagere school en het voornaamste station. Ons geschut heeft het vliegveld van Banjaluka onder vuur genomen en geen enkel vijandelijk vliegtuigen kan opstijgen. De spoorlijn van Banjaluka naar Prijedor is over een afstand van 6 kilometer vernield, alsook de lijn van Prijedor naar Bosanski Novi. Volgens een onderschept vijandelijk telegram heeft het Duitse garnizoen van Banjaluka dringend om hulp gevraagd. Aan de overige sectoren van het front heersten opgevoerde activiteiten van onze eenheden" (oLnden, (AP) 4.1).

AANSLUITING BIJ TITO.

De Joegoslavische Regering te Caïro gaf een verklaring uit waarin gezegd wordt, dat de officieren van het Koninklijke Joegoslavische leger in het Midden-Oosten een beweging begonnen zijn om zich aan te sluiten bij Tito en een gemeenschappelijk front te vormen tegen de Duitsers (Caïro, (AP) 4.1).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NOORD-AFRIKA.

„**Te land:** Brits Indische troepen van het 8e leger verbeterden hun stellingen door een belangrijke hoogte te nemen, welke uitzicht biedt op de vijandelijke linie. Enkele patrouilles van het 5e leger kwamen in botsing met den vijand.

In de lucht: De kogelkussenfabriek van Villa Perosa en het belangrijke spoorwegcentrum Turijn werden gisteren aangevallen door grote strijdkrachten van zware bommenwerpers. Te Spilt en Sibenik aan de Dalmatische kust, werden de havenbedrijven en spoorweg-instalaties goed gedekt door bominslagen in een aanval door middelzware bommenwerpers. Te Prijedor in Joegoslavië werd een grote samentrekking van troepen aangevallen. Lichte bommenwerpers en gevechtsbommenwerpers bleven het leger de gehele dag steunen. Motorvoertuigen in het gebied van Avezzano, kanonstellingen nabij Cervara en het havengebied van Civitavecchia behoorden tot de doelen. 7 Vijandelijke vliegtuigen werden vernield tijdens de dag. 3 Onzer toestellen worden vermist" (Algiers, (AP) 4.1).

LAATSTE NIEUWS.

— **In de afgelopen** nacht hebben Mosquito's van het Bommenwerpers-commando zonder verlies doelen in West-Duitsland aangevallen. Een der bommenwerpers, welke vermist werd van de aanval van Zondagnacht op Berlijn, is terecht. Hedenmorgen deden Marauders van de Noordamerikaanse luchtmacht, geëscorteerd door Britse en Geallieerde gevechtsvliegtuigen, hevige aanvallen op de Franse invasiekust. Geen enkel vliegtuig ging verloren. Het schijnt, dat de aanvallen op West-Europa vandaag worden voortgezet.

— **Meer dan 6000** Duitsers werden gisteren — op de 11e dag van Vatutins nieuwe offensief — gedood. „Rode Ster" meldde, dat de troepen ten Westen van Olevsk een grote buit aan grote kanonnen, vrachtauto's en ander oorlogsmateriaal hebben veroverd. De troepen trekken thans door het gebied van de Pinsk-moerassen en nergens schijnen de Duitsers hun opmars te kunnen stuiten.

— **Het Duitse** nieuwsagentschap beweerde, dat Britse en Noordamerikaanse vliegtuigen gisteren een „terreuraanval" gedaan hebben op de stad Pistoia in de uitlopers van de Apenijnen. De bevolking zou ernstige verliezen geleden hebben.

— **Het DNB** zeide, dat de geruchten omtrent een „omverwerping" van de Bulgaarse regering verzinselen zijn. Het Duitse agentschap zeide evenwel niet waarom de telefoon- en telegraafverbindingen tussen Bulgarije en Turkije verbroken zijn.

MIJN PROGRAM

door

ADOLF HITLER.

„Christendom".

„De godsdiensten zijn alle hetzelfde, ongeacht hoe zij heten. **Zij hebben geen toekomst, zeker niet voor de Duitsers. Niets zal mij weerhouden om het Christendom grondig uit te roeien, en het in Duitsland te vernietigen.**"

„Laat de haarkloverijen voor anderen. Of het nu het Oude Testament is of het Nieuwe, of eenvoudigweg de woorden van Jezus, alles is — om met Houston Stewart Chamberlain te spreken — **dezelfde oude Joodse kuiperij.** Dit alles zal ons niet vrij maken. Een Duitse Kerk, een Duits Christendom is onzin. **Men is of een Duitser of een Christen.** Men kan niet allebei zijn".

„Een nieuw tijdperk van een betoverende interpraetatie van de wereld staat voor ons, een interpraetatie, niet in termen van het verstand, maar van de wil."

„Waarheid bestaat niet, noch in zedelijke, noch in wetenschappelijke zin."

Buurlanden en neutralen

„Het Duitse Rijk moet, als Staat, alle Duitsers bevatten, en zijn taak is niet slechts om de nakomelingen uit dit ras bij elkaar te houden en te ondersteunen, maar om ze langzaam maar zeker te **leiden tot een overheersende positie.**"

„Het Boheems-Moravische bekken en de Oostelijke streken die aan Duitsland grenzen zullen met Duitse boeren gekoloniseerd worden. **Wij zullen de Tsjechen en Bohemers naar Siberië of** Wolhenië overplanten, en wij zullen plaatsen voor hen openhouden in de nieuwe verbonden staten. De Tsjechen moeten uit Midden-Europa weg.

Zolang zij daar blijven zullen zij steeds een middelpunt zijn van Hussietische-Bolsjevistische verwording.

Slechts wanneer wij in staat zijn en ook bereid zijn om dit te bereiken zal ik mij verantwoordelijk willen stellen voor het vergieten van het bloed van een nieuw Duits geslacht. **Maar tegen dezen prijs ook zal ik geen ogenblik aarzelen om de dood van twee of drie millioen Duitsers op mijn geweten te nemen,** omdat ik mij wel bewust ben van de grootte van het offer".

„In de Baltische landen staat de zaak anders. Daar zullen wij de bevolking **gemakkelijk verduitsen. Zij zijn** mensen wier ras nauw verbonden is aan het onze, en zij zouden al lang Duitsers zijn geweest, indien de sociale onwetendheid en de vooroordelen van de Duitse baronnen daar, dit niet op kunstmatige wijze voorkomen hadden. Voor de rest interesseren mij de grensvraagstukken als zodanig heel weinig. Als ik al mijn krachten daaraan moest verspillen, zouden wij spoedig aan het eind van ons Latijn zijn en het Duitse volk zou er weinig bij gebaat zijn. Met Elzas en Lotharingen staat de zaak anders. Wij zullen ze nooit afstaan, niet omdat daar Duitsers wonen, maar omdat wij deze en andere delen nodig hebben om onze centrale streken in het Westen aan te vullen, net zoals wij Boheme in het Zuiden en Posen, West-Pruisen en Silezië in het Oosten en de Baltische Staten in het Noorden nodig hebben."

„In het midden hiervan zal ik de stalen kern van een Groot-Duitsland plaatsen, dat samengesmolten is tot een onontbindbare eenheid. Dan volgen Oostenrijk, Boheme, en Moravië, West-Polen. Een blok van 100.000.000 mensen onvernielbaar, zonder één onvolmaaktheid, zonder één vreemd element, de hechte grondslag voor onze macht. Dan een verbond in het Oosten: Polen, de Baltische Staten, Hongarije, de Balkan-landen, de Oekraine, het Wolga-bekken en Georgië. Een verbond, niet tussen gelijke bondgenoten, maar een verbond van vazalstaten zonder eigen leger, eigen politiek, eigen economie.

Ik ben niet van plan om sentimentele concessies te doen, zoals bijvoorbeeld, het herstel van Hongarije tot te staan. **Ik maak geen onderscheid tussen vrienden en vijanden.** De tijd van kleine staten is voorbij, ook in het Westen. Ik zal ook een Westelijke Unie sluiten, **waarin Nederland, Vlaanderen en Noord Frankrijk opgenomen zijn, en een Noordelijke Unie van Denemarken, Zweden en Noorwegen".**

Hitler zei dat er in een toekomstige oorlog geen neutralen zouden zijn. En hij voegde daaraan toe dat de Noordelijke Staten even goed aan Duitsland toebehoorden als Nederland en België. In de volgende oorlog moet een van zijn eerste maatregelen de bezetting van Zweden zijn. Om het politieke succes van deze onderneming te verzekeren, is het nodig dat men een dicht netwerk van medewerkers en vrienden in Zweden heeft. Dit zou slechts kunnen leiden tot een permanente opneming van de Noordelijke Staten in het Groot-Duitse stelsel van verbonden, wanneer diegenen die daar met het Nationaal Socialisme sympathiseren een bondgenootschap zullen forceren door hun regering omver te werpen. Hij zei, dat hij overtuigd was dat de Zweden dan niet zouden vechten, evenmin als zij in 1905 gevochten hadden, toen Noorwegen zich uit de Noors-Zweedse Unie terugtrok.

Latijns Amerika.

„**Wij zullen daar een nieuw Duitsland stichten.** Wij zullen daar alles vinden wat wij nodig hebben". **Bovendien hebben wij recht op dat werelddeel want de Fuggers en Welsers hadden daar bezittingen.** Wij moeten herstellen wat onze Duitse onenigheid vernield heeft. Wij moeten ervoor zorgen dat de bewering dat wij alles kwijt zijn wat wij eens bezaten, niet langer waar is.

De tijd dat wij plaats moeten maken voor Spanje en Portugal en overal in het nadeel moeten zijn, is nu voorbij."

„Wij hebben in het buitenland twee bewegingen nodig, een trouwe en een revolutionnaire. Denkt men dat dit zo moeilijk is? Ik denk dat wij bewezen hebben er toe in staat te zijn. Anders behoorden wij niet hier te zijn. Wij zullen geen troepen aan land zetten zoals Willem de Veroveraar, en Brazilië veroveren door wapengeweld. **Onze wapens zijn onzichtbaar.**

Verenigde Staten.

Amerika staat voor goed op de rand van de revolutie. Het zal voor mij een kleine kunst zijn om onrust en opstand in de Verenigde Staten te verwekken, zodat drie heren hun handen vol zullen hebben met hun eigen zaken. Wij kunnen ze in Europa niet gebruiken."

„Ik zal deze taak op me nemen, tegelijk met het herstel van Duitsland in zijn leidende positie in Amerika".

Men vergete niet dat de verklaring van het Duits tot nationale taal slechts met één stem meerderheid door het Congres verworpen werd.

Het Duitse bestanddeel van het Amerikaanse volk zal de bron zijn van de politieke en geestelijke verrijzenis van dit volk.

Het Amerikaanse volk is nog geen volk in ethnografische zin, het is een samenvoegsel van ongelijke elementen.

De Verenigde Staten bevatten de grondslagen voor een natie.

Inplaats van er een natie van te maken, hebben de Yankees hun neuzen in hun beurzen gestoken.

Thans wreekt dit zich. Hun moeilijkheden zullen onoverkomelijk zijn.

„**Wij zullen spoedig een S.A. in Amerika hebben. Wij zullen onze jeugd opleiden. En wij zullen mannen hebben, waar het ontaarde Yankeedom niet tegenop zal kunnen.**

„**De zending van den groten Washington zal aan onze jeugd opgedragen worden, dezelfde zending die deze corrupte democratie met de voeten getreden heeft".**

„Men moet begrijpen dat onze strijd tegen het verdrag van Versailles en onze strijd voor een nieuwe wereldorde een en dezelfde zijn: wij kunnen ons niet beperken tot hier en daar, zoals het ons betreft. Wij zullen erin slagen om de nieuwe politieke en sociale orde de algemene grondslagen te maken voor het leven van de gehele wereld.

Arbeid.

„Mijn socialisme is geen klassenstrijd, maar orde. Revolutie is geen spel voor de massa. Revolutie is harde arbeid. De massa ziet slechts het afgewerkte product, maar zij is onwetend van de onmetelijke verborgen arbeid, die er verricht wordt, en zij dient hiervan onwetend te blijven.

Uiterlijk breng ik de revolutie tot een eind, maar innerlijk gaat ze door, terwijl wij onze haat ophopen".

Methodes.

„De taak van de propaganda is het werven van volgelingen, de taak van de organisatie is het winnen van leden. ...De Propaganda moet trachten om een heel volk aan nieuwe leer in te prenten."

De eerste taak van de propaganda is het verkrijgen van mensen voor de toekomstige organisatie. **De tweede taak van de propaganda is de vernieling van de bestaande toestanden.**

„Wij beschouwen buitenlandse Duitsers niet als toevallige Duitsers, maar als Duitsers bij de wil Gods.

Tezamen met onze kameraden in het Rijk zijn zij uitverkoren om mee te werken aan de taak die Adolf Hitler ondernomen heeft, en zij moeten meehelpen.

„Het nationaal socialisme eist dat elke Duitser een fanatieke nationalist en een trouwe socialist zij."

(Herman Goering gedurende het Congres te Stutgart).

De volgende punten werden opgedragen aan de Buitenlandse Duitsers:

1) **Elke buitenlandse Duitser moet aangesloten zijn bij de plaatselijke Nationaal Socialistische organisatie.**

2) Hij moet elke opdracht uitvoeren in een geest van onvoorwaardelijke discipline.

3) Elk lid moet zorgen dat hij elk jaar tenminste twee nieuwe leden aanbrenge.

4) Hij moet slechts Duitse producten kopen; hij moet er voor zorgen dat deze producten verspreid worden met uitsluiting van alle andere.

5) Hij moet zijn kinderen naar Duitse scholen sturen.

6) Hij moet alleen leden van de Nationaal Socialistische Partij als arbeiders in zijn dienst nemen.

DE SCHRIJVER VAN DIT MOOIS.

7) Hij moet zijn uiterste best doen om werk te verschaffen aan werkeloze Nationaal Socialisten.

„**Wij zullen mensen vinden wij zullen ze in elk land vinden.** Wij zullen ze niet behoeven om te kopen.

Zij zullen vanzelf komen. Eerzucht en bedrog, partijtwisten en verwaandheid zullen hen er toe leiden.

Voordat de oorlog begonnen is, zullen er vredesonderhandelingen gevoerd worden. Ik beloof U dat het onmogelijke altijd succes zal hebben. Wij zullen genoeg vrijwilligers hebben, mannen als onze S. A., trouw en gereed tot elk offer. **Wij zullen ze in vredestijd over de grenzen sturen.** Met regelmaat. Niemand zal hen anders beschouwen dan **vredelievende reizigers.** Vandaag geloofd men mij niet. Maar ik zal deze taak volbrengen, beetje bij beetje. Misschien zullen wij op hun vliegvelden landen. Wij zullen in staat zijn om niet alleen mensen, maar ook wapens door de lucht te vervoeren. Geen Maginot Linie zal ons tegenhouden.

Onze strategie is de vijand inwendig te vernielen, en hem te overwinnen door middel van hemzelf".

„Het vraagstuk dat mij interesseert is, hoe de morele ineenstorting van den vijand te bewerkstelligen, voordat de oorlog begonnen is. Wie ooit de oorlog aan het front meegemaakt heeft, zal elk bloedvergieten zoveel mogelijk voorkomen. Alles wat het kostbare Duitse bloed helpt behouden is goed."

De gevolgen zullen niet onmiddellijk te zien zijn.

Het duurt verscheidene weken, zo niet langer, voordat een epidemie zich uitbreidt. **Misschien zullen wij ook bacteriën gebruiken, wanneer de strijd op zijn heetst is,** op het ogenblik wanneer de weerstand van den vijand zal beginnen te verzwakken.

Ik zal nooit een oorlog beginnen zonder de zekerheid dat een gedemoraliseerde vijand zal bezwijken onder de eerste slagen van één enkele reusachtigen aanval.

Als de vijand inwendig gedemoraliseerd is, als er sociale onrust dreigt, dat is het juiste ogenblik. Eén enkele slag moet hem vernietigen. Luchtaanvallen, overweldigend in hun massale werking, verrassingen, terreur, **sabotage, moord op leidende figuren,** overweldigende aanvallen op alle zwakke punten van de verdediging van den vijand, plotselinge aanvallen, alles op dezelfde seconde, zonder te kijken naar verliezen of reserves: dat is de oorlog van de toekomst. Een geweldige, **alles-vernielende slag. Ik overweeg de gevolgen** niet: ik denk slechts aan dit ene ding.

Bovenstaande verklaringen zijn uittreksels uit:

„Mein Kampf" Adolf Hitler.

„De stem van de vernieling" Herman Rauschnig.

„Notulen van het Stutgart Congres van Buitenlandse Duitsers."

ARUBA

DIRECTEUR SMITH WENST GELUK.

In het nummer van 31 December 1943 van „Aruba Esso News" kwam de navolgende nieuwjaarsboodschap voor van den General Manager, den Heer Lloyd G. Smith, van de Lago Oil & Transport Company Ltd. op Aruba:

„Het grote succes van de werkzaamheden van de Lago in 1943, niettegenstaande de hindernissen en moeilijkheden, heeft de bekwaamheid en sterkte van onze maatschappij bewezen. Ieder van u kan trots zijn op zijn deel in ons groot werk en ik zeg u allen dank voor uw gewaarde medewerking.

Het nieuwe jaar daagt ons uit, maar nu zeker van de Overwinning en een Vrije Wereld in het vooruitzicht, kunnen wij het vertrouwen koesteren, dat onze voortgezette pogingen een groter aandeel naar succes van onszelf en de maatschappij zullen medebrengen.

Van harte wens ik u allen een Gelukkig Nieuwjaar en succes bij al uw streven voor 1944!"

ST. FRANCISCUS-PAROCHIE.

De Parochie van den Heiligen Franciscus te Oranjestad, hoopt tegen einde van deze maand, de dag te herdenken, dat 25 jaar geleden de eerste Heilige Mis in de nieuwe kerk werd opgedragen. Eerst stond op dezelfde plaats als nu een kerk, die voor de groeiende parochie te klein bleek, zodat noodzakelijkerwijze de toenmalige Pastoor van de parochie, Pater Petrus I. Verriet O.P. moest overgaan tot de bouw van de nieuwe kerk.

Pater Van der Pavert belastte zich met de technische aangelegenheden voor de bouw; de parochianen hielpen op alle mogelijke wijze mede. Gedurende de bouwtijd moesten de kerkdiensten in de bovenlocalen van de Fraterschool gehouden worden. De Pastoor zelf was bij het klaarkomen van de kerk ziek en lag in het hospitaal op Curaçao.

Op 23 Januari 1919 werd, na de inzegening van het altaar door wijlen Mgr. Vuylsteke de eerste Heilige Mis opgedragen door Pater Hagemans O.P.

Volgens de plannen zal er omstreeks 20 Januari as. een Augustijner Pater, de Zeereerwaarde Heer A. Alduan O.S.A. van Maracaibo naar Aruba overkomen om in de parochiekerk een drietal predicaties te houden. Op de dag zelf, t.w. 23 Januari 1944, zal Zijne Hoogwaardige Excellentie, Mgr. P. I. Verriet O.P. een Pontificale Heilige Mis opdragen voor de verdere bloei van de parochie van den Heiligen Franciscus.

De kerk staat er 25 jaar en men hoopt, dat het nog erg lang daar zal blijven, om het middelpunt te vormen van het geestelijk leven.

Cijfers.

Bij sluiting van het oude jaar, kon de Pastoor van de Parochie van den Heiligen Franciscus te Oranjestad, de navolgende cijfers aantekenen betreffende de parochie:

277 doopsbedieningen; 57 huwelijken; 78 sterfgevallen; 178 Eerste Communicanten.

1641 Schoolgaande kinderen, verdeeld als volgt: St. Dominicuscollege: 362 jongens; Sta. Mariacollege: 330 meisjes; St. Jan B. de la Salle-school: 417 jongens; Sta. Rosa-school: 413 meisjes; Bewaarschool 119 kleintjes.

Het totaal cijfer van de schoolgaande kinderen, 25 jaar geleden, bedroeg 330, iets minder dus dan 1/5 van het tegenwoordige aantal.